

[Tinning]

de 4 mia kr., men det er sandelig det samme beløb, endda lidt større, end det, man har valgt at hente ind på sociale besparelser, som man siger, at man ikke har lyst til, som man siger, at man ikke kan lide, som man siger, at man helst var fri for, og hvor man bliver ved med at påstå, at man slet ikke kan se, hvad i alverden man ellers kunne gøre.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg har kun nogle få bemærkninger. Først vil jeg sige til hr. Heinesen, at det er en korrekt iagttagelse, at 1983 beskæftigelsesmæssigt bliver et vanskeligt år. Det har regeringen ikke ønsket at lægge skjul på.

Men i øvrigt kan man vel sige, at hvis den tidligere regerings besparelsesforslag var blevet gennemført, så var 1983 nok heller ikke blevet noget særlig godt år. Det har ikke været draget ind i denne drøftelse, men vi ved, at den tidligere regering havde planer om at gennemføre besparelser, som ganske vist kun var halvt så store som den nuværende regerings, men alligevel ganske pæne besparelser. Enhver kan se af de tal, der nu ligger fremme, at den tidligere regering herudover havde været nødt til at gennemføre en forhøjelse af skatte- eller afgiftstrykket.

Jeg tror, at vi må drage den konklusion, som statsministeren jo allerede tidligere har draget, at under alle omstændigheder bliver 1983 et vanskeligt år. Det, der er det afgørende spørgsmål, er, om 1984 bliver endnu værre, eller om vi i løbet af 1983 kan få sat en proces i gang, som gør, at 1984 og de efterfølgende år bliver bedre.

Det får mig til at sige til hr. Maisted, at jeg har megen forståelse for hans bekymring, og regeringen deler faktisk den bekymring, for, at vi ikke tilstrækkelig hurtigt får styr på tingene. Det var derfor, jeg ønskede at understrege, at når vi når frem til planlægningen af finansåret 1984, så bliver der behov for yderligere besparelser. Det kan vi lige så godt sige nu, for vi deler helt bekymringen for, at vi ikke kan holde trit med væksten i renteudgifterne.

Jeg er ganske enig med hr. Heinesen i, at det ikke er en rimelig problemstilling at tale om lønmodtagernes bidrag og de selvstændiges bidrag, men det var altså ikke mig, der bragte den problemstilling ind i billedet – det var hr. Heinesen selv. Jeg ønskede bare at

korrigere det synspunkt, at det alene var lønmodtagerne, som blev påvirket af besparelserne, for det er som bekendt ikke rigtigt.

Jeg vil sige om betragtningen, at det ikke har nogen mening at lave nye besparelser i en konjunkturedgang, at det kan man godt sige, men vores problem er jo, at der er et finansieringsproblem. Hvad enten vi kan lide det eller ej, står vi over for et rent konkret problem med hensyn til finansieringen af det hastigt voksende underskud på statsfinanserne, og jeg tror, at den tidligere finansminister vil give mig ret i, at det er et problem, vi har overtaget, og som vi ikke bare kan vise fra os. Det er et problem, som skal løses, medmindre vi skal miste kontrollen med pengepolitikken.

I den forbindelse synes jeg at hr. Heinesen, der jo ellers har været så god til at skabe ordbilleder og bl.a. har foræret os billedet med afgrundens rand, i dag er lidt mindre god i sit valg af billeder. Han brugte det udtryk, at vi både trykker på speeder og på bremse. Det synes jeg ikke er en korrekt beskrivelse. Hvad vi gør er, at vi træder på bremsen, vi drejer på rattet, kører langs afgrundens rand og svinger væk fra den, og derefter sætter vi tempoet i vejret. Det er sådan, jeg gerne vil beskrive den politik, regeringen har lagt frem. Jeg tror i øvrigt, at det er en yderst korrekt beskrivelse.

Til hr. Gert Petersen kan det, at det jo er forbløffende, hvordan 100 kr. kan blive opfattet, alt efter i hvilken sammenhæng man taler om den. Hvis det er sådan, at man fjerner 1½ eller 2 dyrtidsportioner fra lønmodtagerne – det er ca. 100 kr. om måneden netto – så er det et groft overgreb, så er det at frarøve lønmodtagerne et meget betydeligt beløb, men når vi er i den situation, at lønmodtagerne modtager en skattelettelse på 100 kr. om måneden, så er det en sølle sum, sådan forstod jeg hr. Gert Petersen. Regeringen retrækker faktisk at betragte 100 kr. som det, det er, nemlig 100 kr.

(Kort bemærkning).

Heinesen (S):

Jeg er ked at at skulle forlænge debatten, men hr. Arne Bjerregaard stillede mig et direkte spørgsmål. Han spurgte, om jeg kunne nævne andre eksempler på, at kristeligt folkeparti havde ændret standpunkt, end beslut-